

Analyse af "True Love"

I det senmoderne samfund vi lever i, er i vi som personer blevet mere frie og selvstændige. Vi er blevet fritaget fra familiens , begyndt at kigge på os selv og sætte vores selv i perspektiv. Men er denne udvikling fremmede for narcissisme, og hvordan kan det individuelles syn på sig selv sammenlignet med narcissisme.

Dette er en analyse af teksten "True Love", som er et uddrag af Mette Thomsens roman "Plastic" fra 1995. Forfatteren Mette Thomsen, har studeret psykologi på København Universitet samme år som ugivelsen af "Plastic". Dette er et uddrag fra en tekst af romangenren.

(l. 0 s.1 til l. 13 s. 1) Teksten starter med en sidehistorie, hvor Ken og Barbie, refererende til de populære legetøjsdukke af samme navn, ligger foran en pejs, i hvad vi formoder er en dagligstue, og hygger. Scenen bliver forklaret med udtryk på produktmærke, som fx "Kælimtæppe" og "Aalto-vasen", på en måde der føles meget, som en kunstig indskydning. Derefter forklares, hvordan dukkerne har sex, uden kønsdele og kropskontakt, men i stedet at det bare er pænt, fordi de ser pæne ud og lyset falder korrekt.

(l. 14 s. 1 til l. 23 s. 2) 2. del starter i medias res med hovedpersonen Mona i en plastickirurgiklinik. Hun er ved at vælge hvilken størrelse bryster, hun vil have opereret og hun kan ikke vælge mellem "fem" og "fem a". Derefter har hun en diskussion med kirugen, som er med inde i lokalet og hjælper hende med at vælge. De diskuterer om hvorvidt Mona vil have indsprøjtet silikone ind i brystvorterne, som kirugen frabeder, da det vil fjerne noget følelse relateret til seksuelle højdepunkter. Mona bestemmer sig for at få indsprøjtet, fordi som hun siger "... Jeg lever for højdepunkterne ...". Så får man at vide, at Mona har planlagt samtlige skønhedsoperationer. Det slutter med sætningen: "Det bliver, som hun vil have det."

(l. 24 s. 2 til l. 3 s. 4) Del 3 handler om hvordan Mona er besat af indkøbsposer. Den starter med ekspedienten ved kasseapparatet, som spørger Mona: "Vil du have en pose" og Mona der svarer: "Ja, tak". Der bliver fortalt om Monas holdninger til poser fra forskellige brands, hvor hun lægger tryk på, at posen skal vise noget bestemt om hende. Der fortælles om hvordan Mona køber ting i butikker, for så at smide tingene ud og så havde posen. Der bliver fx beskrevet om posen fra legetøjsforretningen BR. Det er en såkaldt "farlig" pose, da den kunne sende signaler om, at man har børn eller mangel på udvikling, men det er den Mona kan lide, da den passer til hendes tøjstil.

(l. 4 s. 4 til l. 36 s. 4) 4. del fortæller om Monas tur i byen fra Monas perspektiv. Der bliver fortalt om hvordan Mona opfatter andre mennesker visuelt i forhold til hende selv. Der bliver lagt meget tryk på hvordan Mona opfatter sig selv, og hvor meget hun går op i, hvordan hun selv ser ud og hvordan andre ser hende. Den slutter af med Mona der på vej væk fra hendes venner. Der bliver forklaret om, hvordan Mona ved, at hendes venner tror, at hun har en fræk aftale og at hun ved, at hun selv, ser ud som det. Men der bliver også forklaret, hvordan Mona ved at det er løgn, men det vigtigste er, at det ser sådan ud.

Handlingen starter med en sidehistorie, hvis handling ikke hænger direkte sammen med resten af teksten. Indledningen har en sammenlignende og forudreflekterende funktion, som får os til at tænke nogle tanker og komme ind i mindsættet om "plastik"-livet, som handler om overfladisk udseende og om det at se perfekt ud.

Resten af teksten er et opbrudt handlingsforløb, som starter med Mona i ved plastikkirugiet. Derefter et tidsspring til Mona i butikken, hvor der bliver forklaret om Monas poser, og til sidst endnu et tidsspring, til Mona i byen.

Monas historie starter i medias res efter delen om Barbie og Ken og slutter åbent med Mona, der er på vej væk.

Handlingsforløbet kan godt være strukket over en dag, en uge eller en måned. Siden man ikke for noget baghistorie fortalt, men kun Monas tanker i nu'et, ville den ikke kunne været strukket meget længere ud.

Fortælleren er en 3. personsfortæller, med indre synsvinkel på Mona. Teksten bliver fortalt i nutid og følger Mona. Den indeholder beskrivelser af Monas opfattelser og indre monologer af Monas tanker.

Mona er hovedpersonen i historien. Mona er en ung dame mellem 20 og 35 år, ud fra, at hun har penge nok til plastikkirugi og hun går så meget op i hendes udseende. Dette bliver fortalt gennem showing, fx plastikkirugien og at hun er bange for at se ud, som om hun er stoppet med at udvikle sig eller har fået børn (l. 33 s. 3 til l. 34 s. 3).

Mona bliver vist, som en egoistisk og narcissistisk. Det bliver vist ved at hun kun tænker på sig selv, og hendes eget udseende og ikke på andre (l. 10 s. 4 til l. 15 s. 4).

Mona er en rund person, da vi får vist meget om hende. Fx får vi at vide, at mona går mere op i hendes udseende end seksuel følelse (l. 5 s. 2 til l. 10 s. 2), som giver os en opfattelse af at det vigtigste i Monas liv, er andres opfattelse af hende.

Mona viser mange træk af narcissisme, ved at hun bruger alt hendes energi, på at iscenesætte sig selv, fx der hvor hun ikke tør se efter om personen er Asger (l. 15-20 s. 4), fordi hun tror det vil gøre, at de andre ser hende, ”som om hun ikke havde andet at lave”. Man får også en opfattelse af Monas had til hendes eget nuværende udseende, da man ikke ville få fortaget så meget plastikkirugi, hvis man synes man var pæn nok i forvejen.

Man hører ikke så meget om andre personer. Der er kirugen, som bare er med i kliniken og har en dialig med Mona, men man får kun en ydre beskrivelse af ham fra Monas perspektiv. I byen hører man om Monas venner, men også her er det en meget kort beskrivelse fra Monas perspektiv.

Det meste af historien omhandlende Mona foregår i byen, og der bliver fortalt indirekte, at Mona kun tænker på hendes liv i byen. Siden teksten fåregår i det senmoderne samfund, kan vi drage forbindelser. Vi kan fx se større fokus på individet frem for familien, ved at historien handler om Mona og hendes syn på livet, og at vi ikke får noget at vide om familien, hvor at i fortiden ville kvinder traditionelt ikke være så individuelle, men have mere fokus på forældre, giftelse og familie.

Jeg har valgt at perspektivere teksten til ”At gøre sit bedste slår ingen mand af hesten”, som er en novelle skrevet af Jesper Wung-Sung. Novellen er trykt i Jesper Wung-Sungs novellesamlinger Trælår (2009) og Tretten tynde teenagere (2010). Novellen omhandler to drenge, som har en forskruet virkelighedssans. Det har været hjemme uden forældre i dagevis og har sidet inde og set fjernsyn uafbrudt. Så bliver de forslået af en tredje dreng, at gå ud og lege. Det ender med, at de to drenge

graver den sidste dreng ned i jorden, til halsen. De to drenge glemmer alt om den tredje dreng og bliver ved med at se fjernsyn, indtil de bliver inspireret af et TV-show og begynder at gøre rent i hele huset og slår græsset i haven, fordi de gerne vil ligne ham de ser på TV. Efter de er færdige, opdager de, at de har kørt den tredje dreng over med græslåmaskinen og højst sandsynligt slået ham ihjel. Men drengene er ligeglade, da de føler, de nu ligner ham, de så på TV.

I begge tekster er hovedpersonerne med egocentriske og tænker kun på deres eget udseende. De er ligeglad med andre og tænker ikke på andet end dem selv.

En forskel mellem teksterne er at drenges perspektiv mest er fra dem selv på dem selv, hvor Mona mest tænker på andres perspektiv på hende.

”True Love” omhandler temaerne narcissisme og individualisering i det senmoderne samfund. Hvis vi kigger på det Monas narcissistiske træk og så det senmoderne samfund, kan vi sammenligne den ved, at i det senmoderne samfund er vi, som individer, begyndt at sætte vores eget liv i perspektiv. Det kan vi se på Mona, ved at hun hele tiden reflektere på hendes udseende. Man er også begyndt, at reflektere mere på sit liv generelt i det senmoderne samfund, men det ser vi ikke ved Mona, hun går kun op i sit udseende.

Hvad er så forskellen mellem narcissisme og individets øgede syn på dem selv. Når man ser på Monas narcissistiske træk, omhandler det kun hendes udseende, hvor normale mennesker også ville tænke på deres forhold med andre, deres sundhed, deres fremtid og mere. Narcissismen handler mest om at opretholde en god facade, hvor individets øgede syn på sig selv, omfatter alt.